

Notat

Til: Harald Martin Storaker/ Byggesak

Fra: Kirstine Fuskeland Landbruk

Kopi til:

Hei

Fint hvis du legger til informasjon om adgangen til å klage.

.....

607/2, samtykke til omdisponering, jordloven § 9

Vedtak:

Med hjemmel i jordloven § 9 og forskrift om overføring av myndighet til kommunen (2003-12-08 nr 1479) gir Lindesnes kommune samtykke til omdisponering av 0,5 dekar overflatedyrka jord på gnr. 607 bnr. 2.

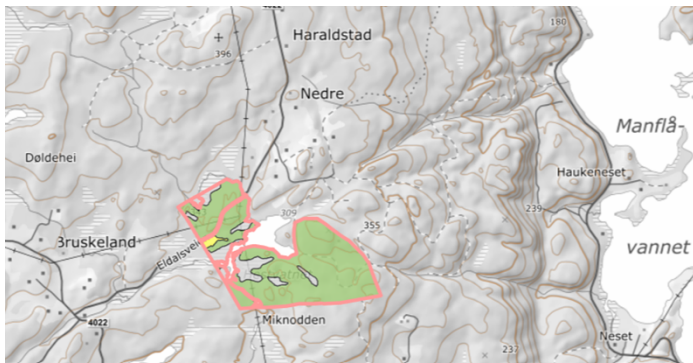
Vilkår: Tiltaket må utføres på en slik måte at dreneringen av tilgrensende jordbruksareal ikke blir forverret eller hindret.

Dispensasjonen faller bort hvis arbeidet for å nytte jorda til det aktuelle formålet ikke er satt i gang innen tre år etter at vedtaket er gjort.

Bakgrunn

Du søker om å få omdisponere 0,5 daa overflatedyrka jord etter jordloven § 9. Formålet er å anlegge vei til kombinert bruk, uttak av skog og atkomst til hytte. Fritidsbruken vil være dominerende, og selve veisøknaden behandles derfor etter plan- og bygningsloven, ikke landbruksveiforskriften.

Gnr. 607 bnr. 2 er en landbrukseiendom med et totalareal på 367 dekar, bl.a. 4,5 dekar overflatedyrka jord, 314 dekar produktiv skog 46 dekar annet markslag/uproduktivt areal.



Det omsøkte arealet er i kommuneplanens arealdel avsatt til landbruk, natur og friluftsområde (LNFR). Du har søkt om å rive og gjenoppføre ei hytte på eiendommen. Denne saken gjelder søknad om framføring av vei fra Eldalsveien til hytta.

Lovgrunnlag

Jordloven § 1, formål: Denne lova har til føremål å leggja tilhøva slik til rette at jordviddene i landet med skog og fjell og alt som høyrer til (arealressursane), kan verte brukt på den måten som er mest gagnleg for samfunnet og dei som har yrket sitt i landbruket.

Arealressursane bør disponerast på ein måte som gir ein tenleg, variert bruksstruktur ut frå samfunnsutviklinga i området og med hovudvekt på omsynet til busetjing, arbeid og driftsmessig gode løysingar.

Ein samfunnsgagnleg bruk inneber at ein tek omsyn til at ressursane skal disponerast ut frå framtidige generasjonar sine behov. Forvaltinga av arealressursane skal vera miljøforsvarleg og mellom anna ta omsyn til vern om jordsmonnet som produksjonsfaktor og ta vare på areal og kulturlandskap som grunnlag for liv, helse og trivsel for menneske, dyr og planter.

Jordloven § 9: Dyrka jord må ikkje brukast til føremål som ikkje tek sikte på jordbruksproduksjon. Dyrkbar jord må ikkje disponerast slik at ho ikkje vert eigna til jordbruksproduksjon i framtida.

Departementet kan i særlege høve gi dispensasjon dersom det etter ei samla vurdering av tilhøva finn at jordbruksinteressene bør vika. Ved avgjerd skal det mellom anna takast omsyn til godkjende planar etter plan- og bygningslova, drifts- eller miljømessige ulemper for landbruket i området, kulturlandskapet og det samfunnsgagnet ei omdisponering vil gi. Det skal òg takast omsyn til om arealet kan førast attende til jordbruksproduksjon. Det kan krevjast lagt fram alternative løysingar.

Samtykke til omdisponering kan givast på slike vilkår som er nødvendige av omsyn til dei føremåla lova skal fremja.

Naturmangfoldloven §§ 8 – 12

Vurdering jordloven § 9

Eiendommen ligger i et område preget av jordbruk og skogsdrift. Det omsøkte arealet er per i dag ikke i drift på grunn av utfordrende dreneringsforhold. Det er begynnende gjengroing på arealet. Den opprinnelige skissen til veitrasé beslagla mye jordbruksareal, og delte det overflatedyrkede arealet i to uhensiktsmessige deler (se kartutsnitt nedenfor).



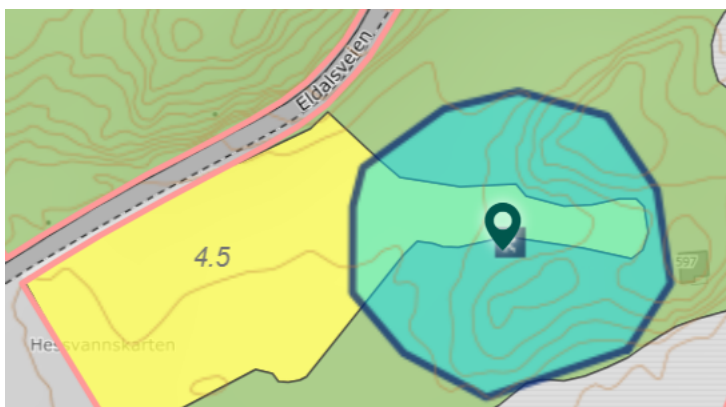
En alternativ veitrasé ble derfor etterlyst i brev av 21.04.26. Nytt forslag ble mottatt i e-post av 14.05. Veilinja er markert med oransje strek i kartet nedenfor. Denne går utenom det store jordbruksarealet, og en unngår at det splittes i to uhensiktsmessige mindre deler. Men et areal på ca. 0,5 dekar overflatedyrka jord vil fremdeles bli berørt, markert med blå figur i kartet nedenfor.



Jordvern er en nasjonal interesse. Det er viktig å begrense omdisponering av de mest verdifulle jordressursene og redusere oppsplitting av arealer. Med bakgrunn i at henstillingen om å velge en alternativ trasé som i mindre grad beslaglegger jordbruksareal her er fulgt opp, og at arealet som berøres har svært marginale produksjonsegenskaper, mener Lindesnes kommune at omdisponeringen kan forsvares.

Tiltaket vil ikke gi drifts- eller miljømessige ulemper for landbruket i området. Framføring av vei vil være positivt med tanke på framtidig uttak av tømmer/ved fra landbrukseiendommen. Det er ønskelig at restarealene på 4 dekar overflatedyrka jord kan komme i drift igjen. Med tanke på framtidig drift av arealene, vil det være avgjørende at framføringen av veien ikke forverrer dreneringssituasjonen eller vanskeliggjør framtidig drenering. Dette stilles som vilkår for å gi samtykke til omdisponering.

Kulturminne



Det er markert et kulturminne med sikringssone langs veitraséen, en antatt steinalderboplass som er oppgitt å ha unøyaktig kartfesting. Med bakgrunn i dette, ble saken oversendt Agder

Fylkeskommune på høring 29.06.26. Joakim Wintervoll oversendte da en vurdering gjort i forbindelse med en arkeologisk registrering 14.05.25. Ann Monica Bueklev oppsummerte undersøkelsen i en e-post av 25.06.25, der hun bl.a. skriver: «Statusen til lokaliteten er derfor endret fra uavklart til uten vern, og vi har ikke merknader til bygging av vegen slik den er tegnet i oversendte papirer.»

Naturmangfoldloven §§ 8 – 12

Prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8 til 12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet. Det er ikke registrert naturtyper eller rødlistede arter på, eller i tilknytning til, det aktuelle arealet. Tiltakets innvirkning på naturmangfoldet vurderes som lite, dette gjelder også vurdering av samlet belastning på økosystemet, jfr. § 10. Kunnskapsgrunnlaget er tilstrekkelig i forhold til sakens karakter og risiko for fare på naturmangfoldet, jfr. § 8. Føre-var-prinsippet i § 9 kommer ikke til anvendelse når kunnskapsgrunnlaget er godt. Det må brukes miljøforsvarlige teknikker for å begrense skader på naturmangfoldet, jfr. § 12 og kostnadene for å begrense skader på naturmangfold bæres av tiltakshaver, jfr. § 11.

Konklusjon: Tiltaket er ikke i strid med de hensyn naturmangfoldloven er satt å ivareta.

Ved flytting av masser er det viktig å være oppmerksom på at uønskede plantearter kan følge med på lasset, og det kan være nødvendig å sette inn tiltak for å hindre dem i å etablere seg i området.